

Skatteministeriet

19. november 2024
J.nr. 2024 - 2586

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 28 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, aktiesparekontoloven, aktieavancebeskatningsloven, personskatteloven og forskellige andre love. (Udmøntning af dele af Aftale om Iværksætterpakken).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 28 af 15. november 2024.

Rasmus Stoklund

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15/11-24 fra Kromann Reumert, jf. L 28 - bilag 20.

Svar

Kromann Reumert indleder med at henvise til deres tidligere henvendelse (L 28 - bilag 12) og skatteministerens kommentarer til henvendelsen (L 28 – svar på spørgsmål 16). Kromann Reumert ønsker som opfølgning 5 supplerende spørgsmål besvaret.

Spørgsmål 1

Kromann Reumert spørger til en kommentar i høringsskemaet (side 52 til spørgsmål 6 fra KPMG). Spørgsmålet fra KPMG vedrørte en selskabsstruktur, hvor det danske selskab, A ApS, er 100 pct. ejet af EUCo, som er hjemmehørende i et EU-land. C Ltd ejer under 10 pct. af EUCo og er hjemmehørende i et land uden for EU, som ikke har en DBO med Danmark, men som udveksler skatteoplysninger med Danmark efter en informationsudvekslingsaftale.

Kromann Reumert spørger endvidere til skatteministerens kommentar til spørgsmål 1 i en henvendelse fra FSR (L 28 - svar på spørgsmål 12), der angår samme selskabsstruktur, men med den ændring, at EUCo i stedet er et dansk kapitalselskab (selskab B).

Det er i begge svar tilkendegivet, at både EUCo og selskab B skal beskattes af den del af udbytte fra selskab A, som videreudloddes til selskab C.

Kromann Reumert spørger, om det er korrekt forstået, at det er opfattelsen, at EUCo henholdsvis selskab B i de to eksempler ikke er retmæssig ejer af udbytteudlodningen fra selskab A, fordi der er tale om misbrug? I bekræftende fald bedes det oplyst og begrundet, hvorfor der i de to eksempler er tale om misbrug?

Kommentar:

Begrundelsen for, at der i eksemplerne er tale om misbrug er, at KPMG i indledningen af deres høringssvar skrev, at det kunne lægges til grund, at den initiale modtager i deres eksempler ikke var den retmæssige ejer.

Det har derfor været forudsat, at EUCo i deres eksempel ikke var retmæssig ejer af udbytteudlodningen. Det er tilsvarende forudsat, at Selskab B ikke er retmæssig ejer af udbytteudlodningen.

Spørgsmål 2

Kromann Reumert uddyber faktum i tre af de fire eksempler, hvor det i svaret på den første henvendelse fra Kromann Reumert (L 28 – spørgsmål 16) blev tilkendegivet, at det ikke var muligt konkret at tage stilling til eksemplerne, da oplysningerne i beskrivelsen af eksemplerne udelukkende fokuserer på etableringen af ejerstrukturen. Kromann Reumert anmoder om, at det på baggrund af den uddybede beskrivelse af faktum vurderes, om der er tale om misbrug.

Det første eksempel vedrører et dansk holdingselskab (selskab H), der ejer 100 pct. af aktierne i et dansk driftsselskab (selskab D). Der er to ejere af det danske holdingselskab, hvoraf den ene er et dansk selskab (selskab A), som ejer 91 pct. af aktierne i selskab H. Alle aktierne i selskab A ejes af en dansk person. De resterende 9 pct. af aktierne i selskab H er ejet af et selskab i USA (selskab B). Der er ikke mellem selskab A og selskab B indgået en aftale om fælles bestemmende indflydelse over selskab H eller selskab D. Ejerstrukturen har været uændret siden 2015.

Kromann Reumert oplyser supplerende, at det kan lægges til grund, at selskab D er et almindeligt driftsselskab i Danmark, og at udbytter, der udloddes til selskab H (og videre til selskab A og selskab B), er udtryk for ordinære udbytteudlodninger som følge af overskud på driften i selskab D. Udbytterne strømmer igennem selskab H, da dette ikke har nogen aktivitet, hvortil midlerne skal bruges. Det kan endvidere lægges til grund, at selskab H er etableret i 2015, for at selskab A og selskab B kunne investere i Selskab D sammen. Baggrunden for etableringen af selskab H var, at investeringen i selskab D delvist blev finansieret ved et banklån. Selskab H blev etableret for at optage dette banklån, således at selskab A og selskab B ikke hæftede for banklånet. Banklånet er optaget i selskab H (i stedet for fx selskab D), så der kan gives sikkerhed i aktierne i selskab D til långivende bank (ligeledes bruges lånet til at erhverve selskab D, hvorfor det ville være i strid med selvfinansieringsreglerne, hvis banklånet blev optaget i selskab D).

Det andet eksempel vedrører et dansk holdingselskab (selskab H), der ejer 100 pct. af aktierne i et dansk driftsselskab (selskab D). Eneejeren af selskab H er et dansk selskab (selskab A), som således ejer 100 pct. af aktierne i selskab H. Alle aktierne i selskab A ejes af en dansk person. Ejerstrukturen blev i 2015 etableret ved, at selskab A stiftede selskab H. Selskab H købte herefter 100 pct. af aktierne i selskab D fra en uafhængig tredjemand. Selskab H finansierede delvist købet af selskab D ved optagelse af et banklån. Selskab A sælger nu i alt 45 pct. af aktierne i selskab H. Køberne af aktierne er 5 forskellige selskaber i USA, som hver køber 9 pct. af aktierne i selskab H fra selskab A. Selskab A ejer herefter 55 pct. af aktierne i selskab H, mens de 5 selskaber i USA hver ejer 9 pct. af aktierne i selskab H. Der indgås ikke en aftale om fælles bestemmende indflydelse over selskab H eller selskab D.

Kromann Reumert oplyser supplerende, at det kan lægges til grund, at selskab D er et almindeligt driftsselskab i Danmark, og at ethvert udbytte, der udloddes til selskab H (og videre til aktionærerne i selskab H) er udtryk for ordinære udbytteudlodninger som følge af overskud på driften i selskab D. Udbytterne strømmer igennem selskab H, da dette

ikke har nogen aktivitet (udover banklånet), hvortil midlerne skal bruges. Det kan endvidere lægges til grund, at årsagen til, at køberne erhverver aktier i selskab H i stedet for selskab D, er, at køberne derved skal betale en lavere købesum, end hvis køberne købte aktier i selskab D (som følge af gælden, der ligger i selskab H).

Det tredje eksempel vedrører et dansk selskab (selskab A), der ønsker at købe 100 pct. af aktierne i et dansk driftsselskab (selskab D). Selskab D er ejet af en uafhængig tredje mand, og selskab A er ejet af en dansk person. Til brug for købet af selskab D etablerer selskab A et dansk holdingselskab (selskab H), og selskab H optager et banklån for at finansiere købet af selskab D. Banklånet er imidlertid ikke alene tilstrækkeligt, til at selskab H kan finansiere købet af selskab D. Et selskab i USA (selskab B) indskyder derfor midler i selskab H ved at tegne stemmeløse aktier i selskab H, således at selskab B efter aktietegningen vil eje 9 pct. af kapitalen i selskab H. Der indgås ikke en aftale om fælles bestemmende indflydelse over selskab H eller selskab D. Efter gennemførelsen af selskab B's aktietegning i selskab H og selskab H's køb af selskab D vil ejerstrukturen være som følger: Selskab A ejer 91 pct. af aktierne i selskab H (og råder over 100 pct. af stemmerne i selskab H), mens selskab B ejer 9 pct. af aktierne i selskab H (men råder ikke over nogen stemmer i selskab H). Selskab H ejer 100 pct. af aktierne i selskab D og råder over 100 pct. af stemmerne i selskab D.

Kromann Reumert oplyser supplerende, at det kan lægges til grund, at selskab D er et almindeligt driftsselskab i Danmark og at ethvert udbytte, der udloddes til selskab H (og videre til aktionærene i selskab H) er udtryk for ordinære udbytteudlodninger som følge af overskud på driften i selskab D. Udbytte strømmer igennem selskab H, da dette ikke har nogen aktivitet (udover banklånet), hvortil midlerne skal bruges. Selskab H er indsat for at opnå, at selskab A og selskab B ikke hæfter for banklånet. Banklånet er optaget i selskab H (i stedet for fx selskab D), så der kan gives sikkerhed i aktierne i selskab D til långivende bank (ligeledes bruges lånet til at erhverve selskab D, hvorfor det ville være i strid med selvfinansieringsreglerne, hvis banklånet blev optaget i selskab D).

Kommentar:

Det fremgår af fast praksis, at spørgsmålet om retmæssig ejer af en udbytteudlodning er en transaktionsmæssig vurdering, der skal foretages for hver enkelt udbytteudlodning. Dette sker særligt med henblik på en fastlæggelse af, hvem der har dispositionsretten over udlodningen.

Der er kun få og abstrakte oplysninger om de enkelte udbytteudlodninger i de tre eksempler. Det fremgår af beskrivelsen i alle tre eksempler, at udbytte strømmer igennem holdingselskabet, da dette ikke har nogen aktivitet (udover banklånet i andet og tredje eksempel), hvortil midlerne skal bruges.

Der ses ikke at være nogen oplysninger om, hvorfor udbytte strømmer igennem holdingselskaberne, udover at holdingselskabet ikke har nogen aktivitet. Det er således fx

ikke oplyst, om der kan forventes at være behov for nye investeringer i driftsselskabet, som holdingselskabet i givet fald må tilvejebringe kapital til.

Det er ikke tilstrækkeligt til at begrunde, at gennemstrømning ikke udgør misbrug, at holdingselskabet, hvor udbytte strømmes igennem, oprindeligt er etableret af forretningsmæssige grunde, eller fx tidligere har modtaget udbytter, der er akkumuleret i holdingselskabet og efterfølgende reinvesteret i driftsselskabet.

Et holdingselskab vil kunne skifte karakter til at blive en del af et kunstigt arrangement, hvor et hovedformål med holdingselskabet bliver at fungere som gennemstrømningsenhed med henblik på at opnå skattefordele. Karakterskiftet vil fx kunne ske i forbindelse med, at der kommer nye investorer ind i selskabet, hvis disse investorer som forudsætning for investeringen får kontrol over direktionen eller bestyrelsen i holdingselskabet og sikrer, at overskud i driftsselskabet løbende udloddes til holdingselskabet og straks videreudloddet. Hvis den eksisterende struktur allerede muliggør misbruget, vil de nye investorer have ikke behov for at ændre strukturen ved fx at oprette nye holdingselskaber.

De nye investorers mulighed for at ”gennemtrumfe deres vilje” vil naturligvis være større, hvis de erhverver en bestemmende eller en betydelig andel i holdingselskabet. Der vil derfor være større risiko for misbrug i det andet eksempel, hvor de nye investorer til sammen erhverver 45 pct. af holdingselskabet. Det er ikke afgørende, at der ikke indgås en formel aftale om fælles bestemmende indflydelse. Det vil være de reelle forhold, der vil være afgørende.

Risikoen for, at der er tale om misbrug vil også være betydelig større, hvis ejerkredsen eller udbyttepolitikken ændres i forbindelse med eller efter lovændringerne. Hvis der er tale om en uændret ejerkreds og udbyttepolitik, som i det første eksempel, vil risikoen for, at der er tale om misbrug være begrænset, da der næppe vil være tale om omgåelse af de nye regler.

Det skal generelt understreges, at misbrugsvurderingen som nævnt kræver, at der foretages en konkret bedømmelse af samtlige faktuelle omstændigheder i forbindelse med en transaktion. Der er derfor kun muligt at angive elementer, der i konkrete tilfælde vil kunne påvirke vurderingen. Selv om der i de opstillede eksempler ikke er angivet konkrete oplysninger, der specifikt peger i retning af, at der er tale om misbrug, vurderes det derimod ikke at ville være retvisende at tilkendegive en entydig vurdering af, om der i eksempler som de opstillede kan være tale om misbrug.

Spørgsmål 3

Kromann Reumert henviser til, at det i høringsskemaet er bekræftet:

- 1) at det ikke er ethvert ejerskab med en ejerandel på mindre end 10 pct. af kapitalen i et dansk holdingselskab, der udgør misbrug, hvis ejeren er et selskab, der er hjemmehørende i et land uden for EU, Norge og Island, samt
- 2) at misbrugstilfælde konkret må vurderes ud fra, om udbyttegennemstrømningen er (i) et kunstigt arrangement, (ii) hvis formål er at omgå den danske beskatning.

Et dansk driftselskab (D), ejes 100 pct. af et dansk holdingselskab (H), der ejes 91 pct. af et dansk selskab (A), og 9 pct. af et amerikansk selskab (B). Når der udloddes udbytte fra D til H, videreudlodder H dette udbytte til A og B. Der er ikke indgået en aftale om fælles bestemmende indflydelse mellem A og B.

Kromann Reumert går ud fra, at skatteministeren ikke mener, at ovenstående eksempel indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at der kan tages stilling til, om der er tale om misbrug, men anmoder om, at dermed udgangspunkt i ovenstående ejerstruktur opstilles et eksempel på en situation, hvor der vurderes at være tale om misbrug, og tilsvarende et eksempel på en situation, hvor der ikke vurderes at være tale om misbrug.

Kommentar:

Der kan henvises til kommentarerne til spørgsmål 2.

Spørgsmål 4

Kromann Reumert opstiller følgende eksempel:

Et dansk koncernmoderselskab (A) ejer igennem sit holdingselskab (H) et driftselskab (D). Strukturen har været således i mange år, og H er oprettet for at A har kunne opsamle overskud fra D i H. A får efter et antal år behov for yderligere likviditet, og sælger derfor 9 pct. af aktierne i H til en tredjemandskøber i form af et selskab i USA (K). Der indgås ikke en aftale om fælles bestemmende indflydelse mellem A og K.

D drives videre i en årrække med K som passiv investor. Efter de foreslåede nye regler træder i kraft, frasælges D, og H udlodder hele provenuet fra salget af D til A og K, idet H ikke længere har nogle aktivitet eller funktion som holdingselskab og derfor blot skal likvideres.

Kromann Reumert anmoder skatteministeren om at tage stilling til, om dette eksempel er udtryk for misbrug efter denne foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 13, således at det danske holdingselskab ikke anses for retmæssig ejer af udbytte fra selskab D.

Kommentar:

Der ses ikke umiddelbart at være noget misbrug i den beskrevne situation, idet det lægges til grund at K har været passiv investor uden indflydelse i D.

Spørgsmål 5

Kromann Reumert anmoder om, at det bekræftes, at lovforslagets bemærkninger og kommentarerne i høringsskemaet ikke skal forstås således, at den blotte besiddelse af en ejerandel (på mindre end 50 pct.) i et holdingselskab (etableret som et kapitalselskab fx et dansk ApS eller A/S) i sig selv giver bestemmende indflydelse efter ligningslovens § 2, stk. 2, over datterselskaber til holdingselskabet, dvs. at en selskabsdeltager, der fx ejer enkelte eller meget få aktier i et holdingselskab, ikke alene af denne grund anses for omfattet af armlængdeprincippet i ligningslovens § 2 (og evt. dokumentationspligt) i forhold til transaktioner med ethvert datterselskab, som holdingselskabet måtte kontrollere, og at

dette gælder uafhængigt af, om holdingselskabet måtte blive anset for retmæssig ejer af udbytte fra datterselskaberne.

Kommentar:

Det kan bekræftes. Der ændres ikke på definitionen af koncernforbundne parter i transfer pricing reglerne.